

Treba vidieť aj za roh

TÉMA | Politikom by neuškodilo, keby sa častejšie správali ako manažéri.

Hovorí sa, že politika a biznis nemajú veľa spoločného. Napriek tomu si myslím, že by mohli mať. Na to však potrebujeme niekoľko zmien.

Niekedy je naozaj zábavné sledovať vývoj politickej scény na Slovensku. Je to však zábava cez slzy. Každý deň sme svedkami viacerých tlačových konferencií, na ktorých sa politici obyčajne radi pochvália alebo na druhej strane pohania tých druhých. Veď to poznáte: my sme urobili pre túto krajinu viac ako oni, to oni sú na vine všetkému, my musíme poukázať na ich kauzy... Neustále ukazovanie prstom na tých „iných“ nám však rozhodne nepomôže. Bežný pozorovateľ sa často nestíha diviť, čo sa v tejto krajine vôbec deje. Smutné je, že všetky povestné tlačovky sú najmä o nahromadení si krátkodobých politických bodov do zrealizovania ďalšieho prieskumu preferencií. Tak sa však správa krajina nedá realizovať dlhodobu. Áno, poukazujeme na úspechy, ale aj na kauzy, korupciu a prešľapy. Dôležitejšie je však mať dlhodobú víziu. Vystihuje to múdrosť

našich starých otcov: Treba vidieť za roh. To mi momentálne vo všetkých politických táboroch chýba. A presne tu je prepojenie s biznisom.

My, ktorí riadime firmy, fabriky, banky, poisťovne, spoločnosti, sa zodpovedáme akcionárom. Politici zase voličom. Máme spoločensko-sociálnu zodpovednosť za našich zamestnancov, musíme vidieť nielen za roh, ale kalkulovať, predvídať a počítať, aké budú dosahy našich krokov. Bohužiaľ, musím konštatovať, že ak by sme sa správali ako súčasní politici, naše podnikanie by nabralo rýchly koniec.

V ostatnom čase ma hádam najviac zaráža vzťah politiky, respektíve štátu k veľkým investorom. Láka ich cez vysoké stimuly, aby sme mohli hlavne štatisticky vykázať nízke percento nezamestnanosti. Je to však na úkor našich domácich podnikateľov. Kde je motivácia pre nich, aby vytvárali nové pracovné miesta? Zahraničný investor, ktorý dostane úvodnú finančnú injekciu, tu však zväčša zostane len dovtedy, kým sa mu stimuly vyplatia. Potom zdvihne

Imrich Béreš

predseda Predstavenstva
Prvej stavebnej sporiteľne

“

Ak by sme sa vo vedení firiem správali ako súčasní politici, naše podnikanie by nabralo rýchly koniec.

kotvy a odpláva ďalej, aby využil systém podpory v inej krajine bez akéhokoľvek sentimentu k Slovensku.

Momentálne sa politici tešia z ďalšej automobilovej investície. Nuž ale na druhej strane pre ňu nemáme dostatok kvalifikovanej pracovnej sily. Automobilky budú preplácať kvalifikovanú pracovnú silu, ale to nejde donekonečna. Napokon lacných pracovníkov budeme musieť dovážať zo zahraničia. Namiesto toho, aby sa pred pätnástimi rokmi začalo ruka v ruke budovať odborné školstvo pre priemysel, v ktorom sa tvárime ako jedna z najintenzívnejších krajín na svete.

Čo dodať na záver? Hádám toľko, že namiesto siahodlhých tlačových konferencií, na ktorých sa ukazuje prstom na tých druhých, by bolo dobré orientovať sa na skutočné problémy Slovenska. V týchto riadkoch som upozornil na niektoré z najvypuklejších. Je ich však oveľa viac. Pozerajme sa teda nielen za roh, ale obíďme radšej celú budovu a zistíme, aké sú skutočné problémy Slovenska.